

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 214

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ ΙΘ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σοφοκλέους, οἴκου τέως ἡν δ' Ἀρκίος Πάργας.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 30 Μαρτίου 1883.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐξήραμεν ἐν μέσῳ τῶν ἑλευσινίων μυστηρίων τῆς πολιτικῆς. Παρατήσεις καὶ συμπληρώσεις ὑπουργείων ἐξ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων λόγων, ἐξ ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν ἦσαν ἀναγεγραμμένα καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Ἐπειτα διαίρεσις κομμάτων, συγχωνεύσεις βουλευτῶν, μικρορραδιοῦργια σπουδαρχιδῶν, μεγαλοῖδάει πηγμαίων ἀπετέλεσαν συναυλίαν τῶσφ γνησιελληνικῆν, ὥστε ἀνεπολίσαμεν τοὺς εὐτυχεστέρους χρόνους τῆς ἐγκαθιδρύσεως παρ' ἡμῖν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς συνταγματικῆς μικρολογίας. Καὶ τῷ ὄντι τὸ θέμα ἦτο ἀξιὸν τῆς συγκινήσεως, ἥτις κατεθροῦθησε καὶ διέσεισε τὴν κυβερνώσαν φατριάν. Ὁ κ. Καλλιγᾶς παραίτηται πᾶν ἄλλο κόμμα ἤθελεν ἐντραπῆ διὰ τὴν παραίτησιν αὐτὴν ἄλλ' οἱ κυβερνητικοὶ εὗρον ἀφορμὴν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἕκαστος δικαιούται νὰ προσκληθῆ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Καλλιγᾶν καὶ ἠκούσαμεν λοιπὸν ἀξιῶσεις καὶ παρῆσθημεν θεαταὶ προσπαθειῶν ὑπερβαίνουσῶν καὶ τὰ ὄρια τοῦ γελοίου. Ἀλλὰ τὸ γελοῖον εἶνε προνόμιον ἀποκλειστικὸν τοῦ ἄλλοτε πέμπτου κόμματος ἀποροῦμεν μόνον διατὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐδράδυνε μέχρι τοῦδε νὰ ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ προέτα μ ε ο υ τοὺν τὴν παραίτησιν, ἐν ᾧ ἡ διαφωνία φαίνεται ἀρκούντως παλαιά. Τὰ τοιαῦτα ζητήματα πρέπει νὰ λύωνται πάντοτε διαρκούσης τῆς Βουλῆς ὅπως χαρακτηρισθῶσιν ὡς σπουδαία καὶ πολιτικά ἄλλως λαμβάνουσι χαρακτῆρα οἰκογενειακῶν ἐντὸς τοῦ κόμματος καὶ περιορίζονται νὰ συγκινηθῶσι μόνον τοὺς σπουδαρχιδᾶς καὶ τοὺς κατὰ φαντασίαν διαδόχους, ὡς συνέβη καὶ σήμερον.

Τὴν κοινωνίαν διατάραξεν ἕτερον τόλμημα τῆς ἀναμορφωτικῆς κυβερνήσεως περὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμέρας τῶν

δημοτικῶν ἐκλογῶν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐμπνέεται ὑπὸ τῆς εὐγενεῖς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διαιωνίσῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εἶνε τοσαῦτα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἡ Ἑλλάς ἀπὴλαυσεν ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου ὥστε οὐδέλλως φαίνεται ἀποφασισμένον νὰ διακόψῃ τὴν σειρὰν αὐτὴν τῶν ἀγαθοῦργιῶν, τοῦθ' ὑπερ ἡδύνατο νὰ συμβῆ ἐὰν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διενεργηθῶντο κατὰ τὴν νομοθετημένην ἡμέραν. Τοσαύτη ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ σύγχυσις καὶ αἱ ἀντιφάσεις, ὡς τὸ ὑπουργεῖον ἀνέπτυξεν, ὥστε παρὰ μικρὸν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πάδες ἀπαλόφρονες κυβερνώσιν. Ὡς δὲ συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ κακῶς συλλαμβανόμενα σχέδια, τὸ ὑπουργεῖον οὔτε τὸν φατριαστικόν, τοῦ σκοποῦ ἐπέτυχεν οὔτε ἡδυνήθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἐγκαίρως ὥστε νὰ σώσῃ τὸν νόμον, ἀλλὰ προέκυψεν εἰς φῶς ἐκ τῆς ἀκαταστασίας αὐτῆς ἕτερος σολοικισμὸς, ἡ διαίρεσις καὶ πάλιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους εἰς παλαιὰς καὶ νέας, ἀφ' ἧς ἐνόμιζομεν ὅτι εἴχομεν ἀπαλλαγῆ διὰ παντὸς μετὰ τὸν περιέφομοῦσεως νόμον οὕτω λοιπὸν ἡ μόνη ἐγγύησις τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἡ σύγχρονος τουτέστιν ἐνέργεια αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ κράτος οὐδετερώθη χάρις εἰς τὴν περίνοιαν τῶν σοφῶν ὑπουργῶν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πᾶν ὅ,τι διεσώθη ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς αὐθαιρεσίας ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγκαίρην δημοσιογραφικὴν παρέμβασιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος» τοῦ ὁποίου ἡ βαθεῖα ἀναλυτικὴ διαλεκτικὴ ἐξέλαμψεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀκαταμάχητος. Εὐχαρίστως ὁμολογοῦμεν τοῦτο ἡμεῖς, οἵτινες οὐχὶ σπανίως καιροφυλακτοῦμεν, οὕτως εἰπεῖν, τὰ τριωτὰ τοῦ «Αἰῶνος» διὰ νὰ τοξεύσωμεν αὐτόν.

Οἱ πρίγκιπες καὶ οἱ μεγάλοι δοῦκες καὶ αἱ γενεαλογικαὶ ἐπισημότητες κατεπλημμύρισαν ἐφέτος τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ Ἀνάκτορα. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἢ νὰ συγχαρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς τιμητικαῖς ταῦταις ἐπισκέψεσιν. Ἀλλὰ τὰ εἰρηχυγῆ ταῦτα διὰ τὴν Κεχροπέλειαν ταξείδια δὲν ἔληξαν εἰσὸς

εὐτυχῶς, προαγγέλλεται ἤδη καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ἐπιθυμήσαντες φαίνεται νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ πληθυσίου τὸ ἔθνος ἐκεῖνο πρὸς τὸ ὅποιον διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦλάχιστον διαμφισβητεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Κληρονόμοι καὶ ἡμεῖς τοῦ αἵματος τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς χώρας ταύτης καὶ τῶν περὶ φιλοξενίας αὐτῶν ἰδεῶν, συνάπτομεν πάντα τὰ αἰσθητικά ἡμῶν εἰς ἓν εὐφρόσυνον «καλῶς ὀφείσατε» καὶ ἐξορκίζομεν τοὺς ἐπιστήμιους ἡμῶν ξένους νὰ ἀπέχωνται, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν, τῶν πολιτικῶν ραδιουργιῶν διὰ νὰ μὴ μετανοήσωμεν εἰς τὸ τέλος καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν φιλοξενίαν μας καὶ αὐτοὶ διὰ τὰς ἐπισκέψεις των.

ΚΟΛΧΙΤΗΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Μετὰ τὸν καπνὸν τὸ κρασί!

Συνέβηθον καὶ οἱ οἰκοπέλαι εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Δημαρχίας, ἐπέλεξαντες τὸ μέρος ἐπιτήδεος ὅπως κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῶν προτίστανται ἡ Ἀθηνᾶ ἢ Θεὰ τῆς φρονήσεως καὶ τὸ ἔμβλημα τοῦ ἡμετέρου δήμου. Ὁ Βέγκος κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ μᾶλλον ἐνδιαφερόμενος ἐκ τῶν Θεῶν ἐντελῶς ἐλησημονήθη καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς καὶ νεωκῆροι αὐτοῦ προσήλθον νηφάλιοι. Ἦσαν τόσον ἡσυχοὶ, ὥστε οἱ φρουροῦντες τὸ Δημαρχεῖον 150 χωροφύλακες ἐπὶ τέλους θὰ ἠναγκάζοντο ν' αὐτοχειριασθῶσιν ἀπὸ τὴν λύσασιν των, ἀν δὲν ἐπρόφθανε νὰ τοὺς ἀπαυρῇ ὁ Μαίραρχος. Ἐσυστήτησαν ἡσυχοὶ καὶ ἔπειτα μετέβησαν εἰς πρεσβείαν πρὸς τὸν Καλλιγᾶν.

Καὶ ἔλεγεν εἰς βλέπων τὴν συνάθροισιν.

— Εἶνε δυνατόν εἰς τόσον οἶνον νὰ μὴ ὑπάρχῃ διόλου πνεῦμα;

Καὶ ἄλλος τις ἐκ τῶν ἀδιαλλάκτων προσέθετο.

— Φεῦ! καὶ ἀν αὐτὴ ἡ δυναμίτις πέσῃ εἰς τὰ χέρια μας, θὰ γείνη ἀδυναμίτις!

Ποῦ πνεῦμα! οὐδ' εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Καλλιγᾶ δὲν ὑπάρχει πλέον. Τὸ κατηνέλωσαν ὄλον ὑπὲρ τοῦ κόμματος. Καὶ ἀφοῦ ἔφαγεν ὄλον τὸ δηλητήριον, τὸ ὅποιον εὐρίσκειται εἰς βλας

τὰς ἐπαύρας τῆς Ἑλλάδος, τὴρα πρόκειται ν' ἀδειάσῃ καὶ τὴν θέσιν.

Καὶ ἔλεγε κάποιος.

— Τὴν τοσαυτὴν ἐκείνος ὁ Τριακούρης εἶταν εἶνε εἰς τὴν ἀρχὴν! Ἀναγκασμένος νὰ θυσιάσῃ ἓνα μέλος τοῦ ὑπουργείου του, θυσιάζει τὸ μικρότερον!

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπικρατεῖ ἀταξία ἀπερίγραπτος. Κανεὶ δὲν δύναται νὰ προμαντεύσῃ τί θὰ γείνη.

Οἱ φίλοι τοῦ Κομμουνιστοῦ ὄλο συνέρχονται καὶ ἐλελιποθυμισμένοι μένουσιν.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ αὐτὴ ἀνωμαλία ἐπικρατεῖ. Ὁ Δηλιγιάννης ἔγεινε Τηλέγραφος, ὁ Τηλέγραφος Δηλιγιαννικός, ὁ δὲ Αἰὼν ἔγεινε δημοτικὸς ἀμφιβουλος.

Τὸ πουργετικὸν ὑπουργεῖον ἔδωκε τὸ σύνθημα καὶ ἡγήθη πόλεμος ἀμειλικτος κατὰ τῶν ἐν γένει ἀντάμιδων καὶ τριακήδων.

Ἐτέθη φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, καὶ ὁ κ. Καρυστινάκης βουλευτὴς Ἀνδρου πρὸς συμπλήρωσιν ἐπέτεινε φόρον τῶν παραμυῶν.

ΒΕΑΗ.

Ὁ ἀνεξάντλητος εἰς στίχους καὶ ποιητικὰς συλλογὰς γνωστότατος ποιητὴς κ. Συνεδινὸς ἐξέδωκε ἀρτίως τὴν δωδέκατην αὐτοῦ συλλογὴν ἐθνικῶν ποιήσεων, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὑποδηλοῦντα τὸ περιεχόμενον. Καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς πάσας σχεδὸν τὰς ἄλλας ποιητικὰς αὐτοῦ συλλογὰς, ἡ τελευταία αὕτη ἐγένετο μετ' εὐμενείας καὶ παρὰ τὴ δημοσιογραφίαν καὶ παρὰ τῇ κοινῇ δεκτῇ, ἀνακαλυφθέντος ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ ποιητικὸν Λαύριον τοῦ κ. Συνεδινοῦ ὑπὸ τῆ σικωρίαν κρύπτεται καὶ ἐκβολάδας χρυσοῦ ἀληθοῦς ἐκκαθαίρειται μόνον ἔχοντος ἀνάγκην ὅπως λάμψῃ. Διὰ τοῦτο παραδεδωμένιον τῶν ἐλαττωμάτων καὶ ἐκτιμηθειῶν δεόντως τῶν κωνικῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς γράφονται τὰ ἔργα τοῦ κ. Συνεδινοῦ, ἀποτελοῦντος ὡς ποιητοῦ ἐν τῶν ἐμφανεστέρων ἀφ' ἡμῶν τῆς κοινωνικῆς καὶ φιλολογικῆς ζυμώσεως, ἐν ἡ διαταλοῦμεν, τὸ βιβλίον του, τοῦτο ἀγοράζετε καὶ ἀναγιγνώσκετε προθύμως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

ΑΠΟΛΑ

Εἰς τὸν δειγμὸν οὐαὶ νὰ ἀρχίσῃ τὸ σίγησον... σὺρ

Νέα γένος

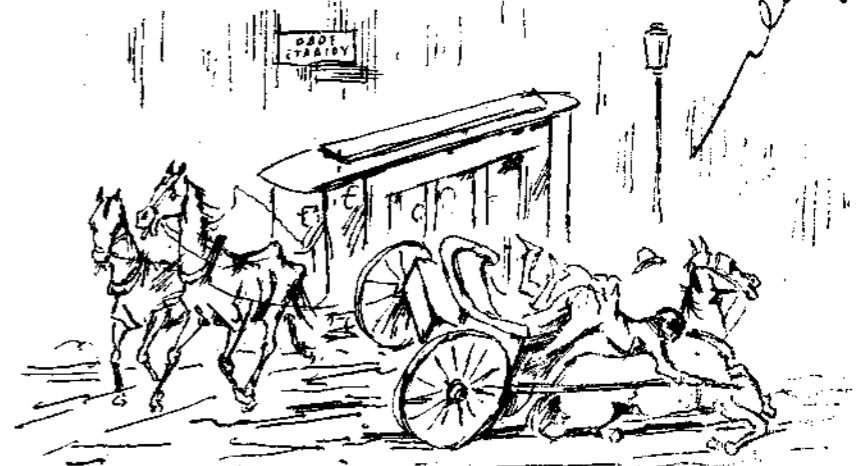
Ματαιότης ματαιότητων!

— Ὁ Μίχος γίει ὡς ἡ ἡμερομηνία μινύονται το Μάϊ — Ζησὶ μιστὸς μου νὰ γὰρ Τριγύμ.

— Ἐσπῆρε τὰ μίτρα του διὰ τὴν μεταρρυθμίαν καὶ τοῦ σίγησον μίτρο — Ἐσπῆρε μίτρο τὰ χαρμῶν διὰ τὴν ἡμερομηνία μινύονται το Μάϊ — Ζησὶ μιστὸς μου νὰ γὰρ Τριγύμ.

Συμμετοχὴ εὐνοίας

ΤΖΑΝΕΙΑ

Σπουδαιοτάτην ἀποκάλυψιν ἐποίησατο ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει τῆς βουλῆς ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Καλαμῶν κ. Τζάνες.

Μέχρι τοῦδε ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἐγνωρίζομεν ἐκ τῶν θνητῶν ὡς κατορθώσαντα ν' ἀποκτήσῃ πλείονας τῆς μιᾶς ὑποστάσεως μόνον τὸν κ. Τρικοῦπην· ἀλλ' ἤδη ὁ κ. Τρικοῦπης ἀπέκτησε συνάδελφον τὸν κ. Τζάνεν.

Καθ' ἃ αὐτὸς οὗτος ἀνήγγειλεν ἀπό τινος, δευτέρου κ. Τζάνες τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος, τῆς αὐτῆς ἐπωνυμίας καὶ τῆς αὐτῆς, καθὰ λέγει, πατρίδος καὶ ιδιότητος τοῦ βουλευτοῦ ἀνεφάνη ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὸ πρᾶγμα, ὡς εἰκός, ἐπάραξε τὸν ἐνταῦθα κ. Τζάνεν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ταράττῃ ἔτι αὐτόν, καὶ τοι μαθόντα ὅτι μεταξὺ τῆς ἐνταῦθα ὑποστάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ διαφορὰ τῆς ἀφιλοκερδείας, μεθ' ἧς φέρει τὸ ὄνομα ὁ ἐνταῦθα κ. Τζάνες, καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν σκοπῶν, δι' οὓς φέρει αὐτὸ ὁ ἐκεῖ κ. Τζάνες.

Οὐχ' ἤττον ὁ ἐνταῦθα κ. Τζάνες ἔκρινε καλὸν ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἐντὸς ὀλίγου urbi et orbi ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Τζάνες.

*
**

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἐκεῖ κ. Τζάνες, ἡ δευτέρα ὑπόστασις, καθὰ ἐξωδίκως μανθάνομεν, ἐτοιμάζει διαμαρτύρησιν, δι' ἧς κηρύσσει ὡς σφετεριστὴν τοῦ ὀνόματος Τζάνες τὸν ἐνταῦθα.

Τὸ πρόβλημα βεβαίως εἶνε δεινὸν καὶ σκανδαλώδες· συμφωνοῦμεν δὲ μετὰ τοῦ ἐδῶ κ. Τζάνε, ὅτι ἐπάναγκες εἶνε νὰ ἐξακριβωθῇ ὅ,τι τάχιον ἐὰν ἀμφότεροι οἱ Τζάνες εἶνε δύο διακεκριμένα πρόσωπα, καὶ τότε ποῖον εἶνε τὸ ἔχον πλείονα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν τίτλων, ἢ ἂν καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ἐδῶ κ. Τζάνες εἶνε ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἀουνειδίτως ὑπὸ δύο ὑποστάσεις ὡς προείπομεν ἐμφανιζόμενον.

Ἄλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ἐξακριβωσις ὄλων τούτων εἶνε τι ὑπερβαῖνον τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀνακριτικὴν δευδέρκειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ αὕτη. Μεγάλως δὲ ἤθελε συμβάλλει εἰς αἰσιον ἀποτέλεσμα ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν φρενολόγων.

ΤΙΚ. ΤΑΚ.

Αἱ φιλολογικαὶ Ἀθηναὶ θὰ ἴδωσι μετὰ τινος ἡμέρας ἐν φαινόμενον, ὅπερ δὲν θὰ ἐπερίμενον βεβαίως· ὁ γνωστὸς δημοτικὸς ποιητὴς κ. Γεώργιος Σουρῆς ἐγκαινίζει τὸ εἶδος τῆς διὰ στίχων ἐφημερίδος, ἧς πρῶτος ὑπόδειγμα ἔδωκε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος διὰ τῆς Νεμέσεως ἐν Γαλλίᾳ ὁ Barthelmy. Ὅλα ἐν αὐτῇ θὰ γράφωνται ἐμμέτρως· καὶ ὁ τίτλος τῆς θὰ εἶνε «ὁ Ρωμηὸς».

Ἐπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Φιλιππουπόλεως

«Τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ διεθνῇ θεάτρῳ ἐγένετο ἀπόπειρα οὐχὶ δολοφονίας ἀλλὰ χοροῦ προσωπιδοφόρων.

*
**

Ἐκ τῆς Προνοίας Πειραιῶς

«Καὶ ἡ χθεσινὴ καὶ ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶνε ἐκ τῶν σπανίων. Ὁραταί, γλυκεῖαι καὶ εὐήλιοι προσεῖλκυσαν ὄλων ἐν γένει τῶν κατοίκων τὴν συμπάθειαν.»

*
**

Ἐκ διατριβῆς ἰατρικῆς καταχωρισθείσης εἰς τὸν Ἀστέρων τῆς Θεσσαλίας

«Πρέπει λοιπὸν νὰ παραδέχωνται οἱ ἔγκριτοι καὶ διαπρεπεῖς Ἀρεταῖος, Ὁρφανίδης, Καραμήτσας, Πύργας περὶ τὰ στομαχικά, λοχαγὸς Παπαϊωάννου εἰς τὰς περιπνευμονίας, Βαλέτας εἰς τὴν διφθερίτιδα, καὶ Λούλος εἰς τοὺς διαλείποντας πυρετούς, διότι ἀπέδειξαν πολλάκις οἱ εἰδικοί θαύματα. Ὁ ἀπέριττος καὶ σεβαστὸς χειρουργὸς στρατηγὸς τῆς φάλαγγος Ἡλίας Ἰατροκόκος παρέδωκεν ὑγιᾶ τὴν χεῖρα κορασίδος, ἀποφασισθείσης τῆς ἀποκοπῆς τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Ἰταλίας.»

*
**

Ἐκ τῆς Λακωνίας Γυθείου.

Εἰς διάφορα μέρη καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τὰ λυμνάζοντα ὕδατα μετεβλήθησαν εἰς διαφόρους μορφάς, ἡ δὲ ἀναθυμίασις τούτων μεγίστην προξενεῖ βλάβην εἰς τοὺς κατοίκους ὁ διαβαίνων βυθίζεται μέχρις ἀστραγάλων ἐν τῇ λάσπῃ οἱ δὲ ἐπιβάται τῶν ἀτμοπλοίων ἐξερχόμενοι ἐλεεινολογοῦσι τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀδράνειαν ἡμῶν.»

*
**

Ἐκ τῆς αὐτῆς

«Ὁ αὐτὸς ἐξακολουθεῖ ὠραῖος καιρὸς διὰ τὰ σπάρτα καὶ τὴν ξυλοκαρπίαν ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη βροχῆς βρέχει τόσον, ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ γῆ καὶ στοματᾶ ὅταν πρόκειται νὰ βλάβῃ τούτην.»

ΕΜΠΟΡΟΠΡΑΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΝΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου 14. Ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς.)

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ ὑφάσματα κομφὰ καὶ πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἐαρινὴν ἐποχὴν.

Μεγάλῃ συλλογῇ διὰ κοστούμια ἐπτακοσίων χρωματισμῶν ὑφάσματα ἀμίμητα διὰ πανταλόνια, ζακέτας ρεδιγκότας καὶ ἐπανοφώρια, ἅτινα πωλοῦνται καὶ μὲ τὸν πῆχυν. Λαίμοδέται Hante νου- ναιτέ, φλανελαι, λινστολαι, μανδύλια μεταξωτὰ ὑποκάμισα. Ἐν πᾶσι δὲ κομψότης, στερεότης καὶ εὐθηνία.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ